Corbi tradiție și actualitate

■ Anul I ■ Nr. 2 ■ Mai 2011 ■

Rapsodia Păstorească – 41 de ani de tradiție

pag. 4-5

Reforma societății începe de pe băncile şcolii: şcolile din Corbşori şi Stăneşti

pag. 6

Arhitectura populară din satele Corbi şi Jgheaburi

pag. 8

Bani europeni pentru ferme de subzistență

pag. 2

Pledoarie pentru tradiție

Folclorul pastoral din Corbi reflectă admirabil trăirile sufleteşti ale ciobanilor în atmosfera pitorească a munților, alături de turmele de oi.

În Corbi se organizează, an de an, o sărbătoare folclorică tradițională numită „Rapsodia păstorească” ce marchează momentul deosebit de important al ciobanilor şi anume urcatul oilor la munte. Parada cântecului, dansului şi portului popular este prezentată de mai multe generații argeşene, sibiene, vâlcene şi gorjene, evidențiindu-se frumusețea şi autenticitatea costumului național românesc.

Elevele de şcoală şi femeile poartă cu mândrie ia, fota, brâul şi marama scoase din lada de zestre a bunicelor.

Îmbrăcați şi ei în splendidul costum popular, prichindeii şi elevii cântă cu foc la fluier, iar flăcăii de însurat joacă hore şi sârbe. Element constitutiv al patrimoniului cultural național, portul popular reprezintă, în esența sa, un autentic document istoric, un reper semnificativ al identității şi spiritualității neamului românesc. Originalitatea şi frumusețea portului popular din Corbi l-au determinat pe remarcabilul folclorist muscelean, Constantin Rădulescu-Codin, să considere localitatea noastră o interesantă insulă etnografică.

Mihai Ungurenuş, primarul comunei Corbi

Diplome şi bani pentru cei care au împlinit 50 de ani de căsătorie

pag. 3

Pelerini la locurile noastre sfinte

pag. 7

Program de conservare a meşteşugurilor tradiționale

SCM ARGCOMS – fosta Cooperație Meşteşugărească din Curtea de Argeş a accesat un program cu finanțare europeană de aproape 10 miliarde de lei vechi pentru conservarea meşteşugurilor tradiționale din zona de nord a Argeşului, precum şi pentru revitalizarea forței de muncă din zonele rurale. Trei motive au stat la baza realizării acestui proiect:

1. Resursele locale importante, nevalorificate, cum ar fi lâna, lemnul şi pieile de animale;

2. Numărul persoanelor care mai practică aceste meşteşuguri tradiționale se afla în continuare scădere;

3. Primul pas în deschiderea unei mici afaceri pe cont propriu.

Finanțare prin Fondul Social European

Cu mai bine de 2 ani în urmă, preşedintele SCM ARGCOMS, Sandu Nichita, a depus la Autoritatea de Management din subordinea Ministerului Muncii şi Solidarității Sociale un proiect cu obiectivele mai sus menționate. Intitulat "Revitalizarea meşteşugurilor tradiționale în zona Argeşului, prin implicarea populației rurale în viața comunităților locale", acesta proiect a primit finanțare de la Fondul Social European în sumă de circa 200.000 euro, la care s-au adăugat contribuția proprie a SCM ARGCOMS, precum şi o sumă de bani pentru dotări, primită de la Fondul European de Dezvoltare Regională. Alături de fosta Cooperație Meşteşugărească, în program s-au implicat primăriile din comunele Corbi şi Tigveni, precum şi Asociația ADES, care a asigurat componenta de instruire profesională din cadrul proiectului. Proiectul a început pe 1 noiembrie 2009 şi s-a încheiat în data de 31 martie 2011.

Revitalizarea forței de muncă de la sate

"Prin acest proiect, am dorit să ajutăm la calificarea forței de muncă din cele două comune în care trăiesc comunități foarte sărace. Nu mai puțin de 186 persoane (136 din Corbi şi 50 din Tigveni) au absolvit cursuri de calificare în meseriile de lucrători în domeniul tricotajelor, împletiturilor din nuiele şi ceramicii. Ne-am gândit să folosim, pe de o parte, experiența de atâtea generații a oamenilor, dar şi să încercăm o valorificare a unor resurse materiale locale, cum ar fi: lâna, lemnul, pieile de animale, etc. Am asigurat lectori bine pregătiți, iar majoritatea participanților au fost persoane cu vârsta peste 45 ani. Am fost surprins să constat interesul oamenilor pentru aceste acțiuni, ceea ce ne determină să încercăm continuarea proiectului prin sprijinirea acestor absolvenți să intre efectiv pe piața muncii. Ei trebuie să-şi înființeze mici întreprinderi, PFA, pentru valorificarea produselor confecționate de oameni în gospodăriile lor. Diplomele de absolvire sunt recunoscute de Ministerele Muncii şi Educației, atât în România, cât şi în toată Europa", a declarat preşedintele SCM ARGCOMS, Sandu Nichita.

Un pas mic… o mare realizare

"Noi avem la Tigveni o importantă comunitate de rudari, din păcate foarte săracă. Am avut două cursuri: unul de ceramică şi altul de împletituri din nuiele, meşteşuguri tradiționale pentru aceşti oameni. Eu cred că s-a făcut un lucru bun, dar este doar un prim pas, care trebuie continuat. Oamenii trebuie ajutați să-şi vândă produsele, ca să se poată bucura de roadele muncii lor. Sper că astfel, traiul lor se va îmbunătăți", a declarat primarul comunei Tigveni, Doru Dumitru Slătineanu.

Păstrarea specificului național

La rândul său, primarul din Corbi, Mihai Ungurenuş a spus: "Am căutat să dezvoltăm şi noi ceva în comuna noastră, o zonă foarte bogată în tradiții şi obiceiuri. Suntem comuna cu cel mai mare număr de ovine din județ, peste 37.000 de oi. Din păcate, lâna nu mai are nicio valoare! Am putea da miei la export, brânzeturi, piei, dar nu sunt create pârghiile legislative şi administrative ca oamenii să-şi valorifice produsele. Nu mai vorbesc de lemn, precum şi de frumusețea deosebită a locurilor noastre, care ar putea atrage o mulțime de turişti. În loc să ne păstrăm şi să ne dezvoltăm tradițiile, țara noastră a deschis larg porțile importurilor de tot felul, aşa că ne-am trezit invadați de produse din China, Turcia şi alte țări, de proastă calitate. Noi trebuie să rămânem români, nu să devenim chinezi sau turci!"

Bani europeni pentru ferme de subzistență

Agenția de Plăți pentru Dezvoltare Rurală şi Pescuit (APDRP), a lansat în data de 2 mai 2011, apeluri de proiecte pentru următoarele măsuri:

Măsura 125

„Îmbunătățirea şi dezvoltarea infrastructurii legate de dezvoltarea şi adaptarea agriculturii şi silviculturii" – fonduri disponibile 483.246.816 **euro**

Măsura cuprinde trei submăsuri pentru care obiectivele specifice se detaliază mai jos, după cum urmează:

I. Submăsura 125 a1 "Irigații şi alte lucrări de îmbunătățiri funciare"

II. Submăsura 125 a2 "Infrastructură agricolă de acces"

III. Submăsura 125 b "Îmbunătățirea şi dezvoltarea infrastructurii legate de dezvoltarea şi adaptarea silviculturii"

Fondurile totale, alocate Măsurii 125 prin FEADR sunt de 483.246.816 euro din care: contribuția Guvernului României este de 20%, iar contribuția Uniunii Europene este de 80%.

- Organizații/ federații de utilitate publică ale proprietarilor/ deținătorilor de terenuri agricole constituite în conformitate cu legislația în vigoare.

- Unitățile administrativ-teritoriale deținătoare de terenuri agricole sau de infrastructură de acces la exploatațiile agricole, prin reprezentanții lor legali;

- Asociații de Dezvoltare Intercomunitară (ADI)

ale unităților administrativ teritoriale deținătoare de

terenuri agricole sau de infrastructura de acces la exploatațiile agricole.

- Proprietari/ deținători (cu drept de administrare) privați de pădure, persoane fizice şi juridice;

- Asociații de proprietari/ deținători privați de pădure;

- Unități administrativ-teritoriale deținătoare de pădure;

- Asociații de Dezvoltare Intercomunitară (ADI) ale unităților administrativ teritoriale deținătoare de pădure;

- Administratorul fondului forestier de stat – Regia Națională a Pădurilor – ROMSILVA, prin unitățile şi filialele din structura sa.

Măsura 221

„Prima împădurire a terenurilor agricole" - Contribuția publică aferentă Măsurii 221 este de: 229.341.338 EURO

În ceea ce priveşte sprijinul public pentru înființarea plantației forestiere, acesta este de 70% din costurile standard calculate în fişa măsurii, iar pentru împăduririle efectuate în zonele defavorizate (LFA) şi siturile Natura 2000, acesta este de 80% din costurile standard.

Această măsură vizează îmbunătățirea condițiilor de mediu în spațiul rural prin folosirea şi gospodărirea durabilă a terenului prin împădurire. Măsura este destinată prevenirii pagubelor produse de factorii naturali dăunători, reducerii eroziunii solurilor, îmbunătățirii capacității de retenție a apei, creşterii calității aerului, producerii de biomasă, inclusiv masă lemnoasă de calitate, prin menținerea, sau, după caz, creşterea biodiversității.

Obiectivul specific. Creşterea suprafeței de pădure cu rol de protecție a apei, solurilor, a pădurilor cu rol de protecție împotriva factorilor naturali şi antropici dăunători, precum şi de asigurare a funcțiilor recreative, pe baza rolului multifuncțional al acesteia.

Obiectivul operațional. Extinderea suprafeței ocupate de păduri prin sprijinirea lucrărilor de împădurire şi întreținere a plantațiilor. Pădurile înființate prin această măsură sunt menite să protejeze componentele de mediu pe baza rolului multifuncțional pe care îl au. Primele pentru întreținerea plantației forestiere înființate în cadrul măsurii, pe o perioadă de 5 ani şi cele pentru compensarea pierderilor de venit agricol pe suprafața împădurită pe o perioadă de 15 ani sunt acoperite în proporție de 100% din fonduri publice, conform costurilor standard prezentate în fişa măsurii 221. Aceste plăți sunt acordate pe an şi pe hectar, fiind condiționate de menținerea plantației forestiere pe suprafața care face obiectul proiectului şi de respectarea cerințelor de eco-condiționalitate pe toate terenurile agricole aparținând fermei.

Beneficiarii sprijinului prin această măsură pot fi:

- Deținătorii privați de teren agricol, pentru înființarea plantației forestiere şi executarea lucrărilor de întreținere pe o perioadă de 5 ani, precum şi o primă compensatorie pentru pierderea de venit prin împădurire, stabilită pe an şi pe ha, pentru perioadă de 15 ani;

- Autorități publice locale deținătoare de teren agricol, numai pentru înființarea plantației. Dacă terenul agricol destinat împăduririi este concesionat de o persoană fizică sau juridică, primele pentru întreținerea plantației şi cele compensatorii, prevăzute la alineatul precedent, pot fi de asemenea acordate.

Măsura 312

„Sprijin pentru crearea si dezvoltarea de micro-intreprinderi" – fonduri disponibile 395.147.628 euro, din care contribuția Guvernului României este de 20%, iar contribuția Uniunii Europene este de 80%;

Obiectivele specifice ale Măsurii 312 se referă la:

1.Crearea şi menținerea locurilor de muncă în spațiul rural;

2.Creşterea valorii adăugate în activități non-agricole;

3.Crearea şi diversificarea serviciilor pentru populația rurală prestate de către micro-întreprinderi.

Obiectivele operaționale ale Măsurii 312 se referă la:

1. Crearea de micro-intreprinderi precum şi dezvoltarea celor existente în sectorul non-agricol în spațiul rural;

2. Încurajarea inițiativelor de afaceri promovate, în special de către tineri şi femei;

3. Încurajarea activităților meşteşugăreşti şi a altor activități tradiționale;

4. Reducerea gradului de dependență față de agricultură;

Beneficiarii eligibili pentru sprijinul acordat prin Măsura 312 pot fi:

- Micro-întreprinderile aşa cum sunt definite în Recomandarea Comisiei (CE) nr. 361/ 2003 şi în legislația națională în vigoare;

- Persoane fizice (neînregistrate ca agenți economici) - care se vor angaja că

până la data semnării contractului de finanțare să se autorizeze cu un statut

minim de persoană fizică autorizată (având mai puțin de 10 angajați şi care realizează o cifră de afaceri anuală netă sau dețin active totale în valoare de până la 2 milioane euro echivalent în lei şi să funcționeze ca microîntreprinderi, iar în situația în care, în urma autorizării, se modifică reprezentantul legal al proiectului, vor depune toate documentele ce demonstrează transferul dreptului de reprezentare pentru noua formă de organizare juridică, această modificare neafectând respectarea criteriilor de eligibilitate şi selecție ale Cererii de Finanțare.

Termenul limită de depunere a proiectelor este 31mai 2011. Fondurile nerambursabile se pot epuiza înainte de 2013, având în vedere că există un interes foarte mare pentru acest tip de investiții.

jr. Mihail Moisescu - Sursa APDRP

...Aş vrea iar anii tinereții!

50 de ani de căsnicie neîntreruptă! O viață de om, dusă la braț alături de omul ales! Cu bune şi rele, de-a lungul anilor anilor, au ajuns la vârsta înțelepciunii, iar acum, aceste admirabile cupluri sunt exemple vii de răbdare, înțelegere, dragoste şi apreciere pentru persoana iubită.

Diplome în semn de recunoştință

Primăria şi Consiliul Local Corbi sunt alături de cuplurile care au împlinit 50 de ani de căsnicie. În timpul manifestărilor dedicate "Rapsodiei păstoreşti", un moment aparte îl va constitui acordarea diplomelor de fidelitate pentru 11 cupluri care au împlinit, anul acesta, o jumătate de veac de căsnicie. În afara diplomei, cuplurile vor primi şi o sumă de bani, simbolică, menită să mai îndulcească puțin, amarul de zi cu zi pe care îl trăiesc aceşti oameni. Dar după cum îi cunoaştem, cu inima şi sufletul frumoase, aceşti bunici sau străbunici vor fi bucuroşi să împartă acei bănuți cu nepoții şi strănepoții lor. Iată în continuare numele celor care vor primi diplome de fidelitate:

1. ROTARU Aurelia şi Ion sat Corbi

2. ZAHARIA Mariana şi Gheorghe sat Corbi

3. OANCEA Aurelia şi Ion sat Corbi

4. ARINIS Filofteia şi Ion sat Corbi

5. MOGARU Elena şi Gheorghe sat Corbi

6. CIUREA Elena şi Ilie sat Corbi

7. IONASCU Elisabeta şi Gheorghe sat Corbşori

8. NICA Maria şi Iosif sat Corbşori

9. SUMEDREA Virginia şi Ion sat Corbşori

10. BADESCU Maria şi Ion sat Stăneşti

11. CRINU Valeria şi Gheorghe sat Stăneşti

De la 50 de ani... la 100 de ani!

Maria Gh. PĂUNESCU, care locuieşte în satul Poienărei, a împlinit anul acesta 100 de primăveri. La rândul ei, Maria va primi o diplomă de onoare şi va pleca acasă cu 10 milioane de lei. De remarcat este faptul că venerabila Maria Gh. Păunescu trăieşte cu doar 75 lei, pe care îi primeşte lunar de la primărie, ca ajutor social.

Festivitatea de premiere va avea loc tot cu ocazia Rapsodie păstoreşti.

Cele mai vechi aşezări de asistență socială

Alături de Biserică, din cele mai vechi timpuri au existat diferite sisteme de sprijin moral şi material pentru cei aflați în nevoie (orfani, bolnavi, bătrâni, etc), care necesită ocrotire socială pentru a fi redați societății. Încă din vremea lui Constantin cel Mare (anul 300), au existat instituții de asistență socială. Principalele instituții de asistență socială în Biserica veche au fost Partenocomiile (leagăne de copii mici, părăsiți sau găsiți), Ghirocomiile (case de adăpost), azile pentru văduve, Orfanotrofiile (orfelinate).

Cele mai vechi aşezări de asistență socială în România se numeau „calica", înființate de Negru Vodă în secolul al XVI lea la Bucureşti. La începutul secolului XVIII, Spătarul Mihai Cantacuzino şi Clucerul Colțea au întemeiat „Fundația Colțea" şi primul spital din țara românească, având o capacitate de 24 paturi şi fiind construit lânga o mănăstire. Alexandru Ipsilante, unul dintre fanarioții cei cu inimă pentru țară, a înființat instituția cu caracter umanitar „Cutia Milelor". În timpul domniei lui Mihai Şuțu (1780) se înființează în Muntenia „Epitropia Obştei". În 1793 se crează postul de medic şef al oraşului, care avea ca principală preocupare îngrijirea gratuită a bolnavilor săraci. În anul 1830, în Regulamentul Organic al Valahiei se stabileşte o reglementare pentru unitățile de asistență socială existente la acea dată: Institutul copiilor săraci şi Casa de ajutoare a săracilor, care erau sprijinite de Biserică prin logofătul bisericesc. În anul 1864, generalul Kiseleff înființează „Eforia caselor făcătoare de bine şi în folos obştesc". La Schitu Malamuku, în județul Ilfov, exista o unitate de asistență socială în care veneau cerşetorii incapabili de a munci şi li se asigura casă, masă şi îmbrăcăminte. În anul 1862, Doamna Elena Cuza împreună cu organele bisericeşti contribuie la zidirea unui aşezământ pentru fete orfane „Azilul Elena Doamna", cu o capacitate de 100 locuri. Tot în aceeaşi perioadă exista o şcoală primară şi mai multe ateliere în care erau instruite fetele asistate. După ce împlineau vârsta de 18 ani, acestea erau repartizate să lucreze în anumite unități sau familii cu posibilități materiale bune.

Primul recensământ în domeniul problemelor de asistență socială în România s-a efectuat la începutul anului 1936. Prin acest recensământ au fost identificate 521 unități de asistență socială (50 unități de stat şi 471 asociații particulare).

Societățile de binefacere din perioada 1930-1936 erau organizate în scopul de a participa la opera de ocrotire națională şi la munca de asistență socială. În statutul de funcționare aveau ca prevederi: ocrotirea mamei şi a noului născut, ocotirea copiilor mici, ocrotirea tineretului, asistența familiei dependente, asistența copiilor părăsiți, asistența deficienților fizici şi morali şi combaterea bolilor sociale.

Primii paşi spre organizarea, după cuvântul legii, a asistenței sociale în România s-au făcut în anul 1931, prin Regulamentul Organic, dar abia în 1881 se înființează, la Primăria Capitalei, un serviciu de asistență socială. În anul 1901 se înființează „Azilul de copii sugari" din Bucureşti; în anul 1905 este înființat orfelinatul pentru fete si copii găsiți. În jurul anului 1910 se organizează, tot pe lîngă Primăria Capitalei, o grădiniță de copii asistați cu vârste între 3-7 ani.

Începând cu anul 1923 apar, pentru prima dată în România, legi clare privind organizarea şi desfăşurarea activității de asistență socială.

Cecilia STĂNCESCU,
asistent social Primăria Corbi

Rapsodia Păstorească, 41 de ani de tradiție

Amplă manifestare folclorică anuală, cu participarea celor mai bune formații pastorale din localitate, din comunele învecinate argeşene şi din județele Sibiu, Vâlcea şi Gorj, ***Rapsodia păstorească*** din Corbi a ajuns cu deplin succes, în anul 2011, la cea de a 41 - a ediție.

Timp de 41 de ani, glasul fluierelor şi al fetelor din Corbi, dansurile populare, corul tinerei generații şcolare, montajele literar-muzicale, soliştii vocali şi instrumentişti s-au remarcat pe scena Căminului Cultural local, dar şi în cadrul competițiilor artistice județene, interjudețene şi naționale.

Prospețime şi autenticitate cuprind permanent versurile populare:

Du-mă, Doamne, du-mă iară
Pe cel plai cu frunza rară,
Să fiu ciobănaş la munte,
Să pasc oile cornute !

De dor, bade, şi de drag,
Ți-am scris numele pe prag,
Tu să scrii numele meu,
Bade, pe fluierul tău… !

Sunt frumoşi aceşti feciori,
Că-s corbeni ca niște flori,
Io-s draguță corbeniță,
Badiții îi dau guriță.

Frunză verde matostat,
Cât e muntele de- nalt
Zăpada toată s-o luat,
Numa'la inima mea
Ce s-o pus nu să mai ia
Şi s-o pus o boală grea:
Doru' şi cu dragostea !...

La Corbi, versurile populare de o rară sensibilitate artistică înalță imn ciobănitului vechi ca însuşi acest neam românesc, ca şi dragostei de aceeaşi vârstă. Împletire firească, prin arta cântului, a unei îndeletniciri având adânci rezonanțe în folclorul nostru cu un sentiment uman universal.

Privind retrospectiv**,** ***Rapsodia ciobănească*** (denumire inițială atribuită de inspectorul cultural prof. Traian Ciuculescu, perseverent îndrumător artistic, colaborator cu prof. Ion I. Ilinescu, directorul Căminului Cultural, în perioada 1968-1982), a fost organizată pe 24 mai 1970, lună de primavară când urcă oile la munte, cu participarea unor formații artistice din comunele învecinate Nucşoara, Brăduleț şi Pietroşani.

Cu acel prilej, corbenii au prezentat repertoriul nuanțat a 20 de fluieraşi asamblați cu grup vocal de fete, o echipă de dansuri populare, corul şcolii generale din localitate şi cântece de muzică populară (îndrumator cultural, talentatul Petre I. Achimoiu).

Din anul 1970, a intrat în tradiție desfăşurarea ***Rapsodiei ciobăneşti*** (ulterior numindu-se ***Raposodia păstorească***), originală sărbătoare folclorică mult îndrăgită de localnici.

Despre prima ***Rapsodie ciobănească*** din Corbi, ziaristul Constantin Cârstoiu, originar din comuna Nucşoara, consemna, pe 29 iulie 1970, în cotidianul ***Argeşul*** :

...Fior de autentic şi dor. O permanență în această mândră aşezare argeşană de munte, presărându-şi casele pe firul albiei abia revărsate a Râului Doamnei.

...Grupul vocal şi fluieraşii dau strălucire tradiției.

Cum se încheagă, în spectacol, cântecul „zis" de fete şi de fluier ?

Simplu. Cortina se trage, lăsând vederii pe instrumentiştii care interpretează Jieneasca şi Brâul. După o doină, urmează „ceva iute", Ungurica ori Sârba, în vreme ce, pe ambele părți, câte şase, intră fetele aducând cu ele viers şi vers:

Gată-te, codrule, bine,
Că trec turmele prin tine:
Să găsească iarbă moale ,
Apă rece de izvoare !...

Odată cu melodia, îşi etalează caratele şi costumul popular care vin din adâncuri de veac; bărbații poartă cioareci, cămaşă cusută cu arnici, pălărie mică, vestă neagră şi chimir; fetele-ii de culoarea nopții, şorțuri, vestă şi pantofi de aceeaşi culoare, iar, pe cap, peste cosițe, pălăriuțe mocăneşti.

...Comuna Corbi este un pământ al muncii neobosite, al fertilității, omeniei şi ospitalității, un pământ al artei şi frumosului.

Pe parcursul anilor, ***Rapsodia păstorească*** din Corbi s-a îmbogățit tematic şi interpretativ, beneficiind şi de contribuția formațiilor păstoreşti din Jina (Sibiu), Vaideeni şi Băbeni (Vâlcea), Polovragi, Baia de Fier şi Novaci (Gorj).

În dezvoltarea relațiilor tradiționale dintre localitatea Corbi şi comuna Jina, menționăm faptul că din anul 1969 s-au pus bazele unor permanente schimburi artistice şi legături sufleteşti cu oierii şi locuitorii din Jina Sibiului (la inițiativa primarului de odinioară, Constantin Zamfirescu, împreună cu directorul coordonator al căminelor culturale din Corbi, prof. Ion I. Ilinescu, cu îndrumătorii culturali, artiştii amatori şi sătenii corbeni) .

Precizăm că încă din secolul al XVIII – lea, corbenii s-au înrudit cu jinarii, prin afluxul de populație care se stabileşte în Corbii de Piatră (denumirea inițiala a localității Corbi). Istoricul Ştefan Meteş releva că *cel mai de seamă sat de ungureni din județul Muscel este Corbi, datorită masivei afluențe de colonişti refugiați în veacul al XVIII-lea din Jina Sibiului, ca urmare a persecuțiilor religioase declanşate prin Unirea cu Roma a bisericii ortodoxe din Transilvania.*

La ***Rapsodia păstorească*** din anul 1986, la inițiativa profesorului Sturzeanu I. Dumitru (directorul Căminului Cultural Corbi în perioada 1982-1989), manifestările culturale tradiționale au fost însoțite şi de defilarea mai multor călărești corbeni îmbrăcați în costume populare, de expoziții „*pe viu*" cu cele mai frumoase animale din localitate (în special, oi), precum şi prezentarea unor noutăți în domeniul uneltelor şi utilajele agricole necesare țăranilor din zonele colinară şi montană, eveniment realizat de ing. Ion Rizea, directorul S.M.A. (Agomec) din Domneşti fiu, al comunei Corbi. La toate manifestările culturale din comună, cadrele didactice ale şcolilor generale din localitate au fost prezente cu programe artistice temeinic pregătite, cu expoziții de artă populară cuprinzând costume femeieşti şi bărbăteşti, plocade, velințe, macaturi, chilimuri, covoare, desagi, fluiere şi alte obiecte păstoreşti specifice comunității.

În acest sens, evidențiem contribuția dascălilor de odinioară: Nichita Maria, Rizea Maria, Gheorghe şi Angelica Catană, Ilinescu Maria Cornelia, Petre I. Achimoiu, Ana şi Dumitru I. Sturzeanu, Diaconu Constantin, Vintilă Maria, Ion şi Maria Popescu, Popescu Il. Gheorghe, Stăncioiu Eugenia, Ion şi Silvia Maria, Gheorghe şi Elisabeta Ungureanu, Gheorghe şi Margareta Dutoiu, Zevedei Elena, Mărgărit Virginia, Cicu Teodora, Miu Ion, Andreescu Constanța, Cicu Maria, Popescu Gh. Ion, Teleguț Ion, Dumitru Ana, Stănescu Nela, Păunescu Alexandrina, Catană A. Maria, Andreescu Maria, Crăciun Ion, Dudu Maria, Dinu Ion, Ştefan T. Minculescu, Andreescu I. Constantin, Mica V. Nicolae, Ilinescu A. Ion şi mulți alți.

În prezent, un merit deosebit revine cadrelor didactice din actuala generație: Sturzeanu Daniela, Cure Daniela, Moisescu Codruța, Crăciun Petruța, Anghel Simona, Bucur Andrei, Sturzeanu D. Dumitru, Miu Maria, Stănciulescu Nicoleta-Carmen, Stoica Alin, Comănescu Costin-Constantin, Ungurenuş Maria, Ioniță Maria, Dogaru Norica, Buceloiu Popescu-Ligia, Moisescu Elena, Tița Narcisa etc.

În reliefarea unor documentate aspecte monografice despre comuna Corbi, nu putem omite profesionalismul distinsului om de cultură Grigore Constantinescu, fiu al satului Poienărei, al cadrelor didactice Gheorghe Ungureanu şi Nicolae Hera din Stăneşti, al dascălilor Ion şi Maria Miu din

Grupurile vocale (băieți şi fete) ale Ansamblului Folcloric "Ciobănaşul", în 1989

Corbşori, al artistului în metaloplastie şi icoane pictate pe sticlă, Constantin Samoilă din Poienărei.

De asemenea, se cuvine să aducem un afectiv omagiu tuturor artiştilor amatori din comună (tineri, adulți şi vârstnici), care au susținut şi întreţin flacăra nemuritoare a vieții spirituale, precum şi renumiților noştri oieri şi harnici gospodari, oameni buni şi inteligenți cu dragoste de muncă, de viață şi de frumos.

Şi alți fii ai comunei Corbi şi-au pus puternic amprenta în dezvoltarea vieții spirituale din localitate: ÎPS Teofan, Mitropolit al Moldovei şi Bucovinei, Stelian I. Bănățeanu (inginer chimist), Gheorghe Savu (general în Ministerul Apărării Naționale), Nicolae Rotaru (economist în finanțe bănci), Virgil Baciu (manager şi sponsor generos).

În ultimii ani, ***Rapsodia păstorească*** din Corbi şi-a perfecționat întregul său repertoriu artistic, şi-a îmbogățit şi diversificat tematic la un nivel calitativ superior.

În riguroasa organizare şi desfăşurare a tuturor activităților cultural-artistice (inclusiv înființarea recentă a unui important muzeu de artă populară şi construirea unei scene în aer liber, pe izlazul din localitate, aprecieri deosebite trebuie aduse Primăriei (primar: Mihai Ungurenuş, un factotum priceput şi cu foarte multă initiativă) şi Consiliului Local Corbi, intelectualilor şi sătenilor, Consiliului Județean Argeş şi instituțiilor sale specializate.

Semnificativ este faptul că din anul 2007, la Corbi funcționează o clasă de fluier (instruită cu competență profesională de prof. Traian Ciuculescu), ca secție externă a Şcolii de Arte şi Meserii din Piteşti. Astfel, elevii cursanți ai Şcolii cu clasele I-VIII din Corbi (22 de membrii avansați şi 30 de începători), învață secretele cântatului la fluier, însuşinduşi repertoriul local de cântece şi jocuri populare şi participând cu regularitate la spectacole şi manifestări prestigioase locale, județene şi interjudețene.

În cadrul grupului de fluieraşi au apărut şi s-au afirmat individualități: Valentin Precup, ocupant al locului al II-lea la ultimele trei ediții ale concursului județean ***Muguri de folclor argeşean*** şi David Sturzeanu, câştigătorul unei mențiuni la ediția 2010 a aceluiaşi concurs.

Acestora li se vor alătura, în viitorul apropiat, Anghel Ilona-Andreea şi Stanciu Ana-Maria de la grupa de începători.

Avem datoria sacră să apărăm şi să păstrăm cu autenticitate obiceiurile şi tradițiile populare care conferă particularitate şi strălucire acestei străvechi vetre de dăinuire românească (atestată documentar inițial la 15 aprilie 1456) situată la poalele Munților Făgăraş.

Trăinicită pentru eternitate, comuna Corbi este şi azi, după multe secole de existență şi neclintire, ca stâncile Carpaților, locul unde inima Munteniei pulsează cu demnitate în cea mai curată şi înălțătoare simțire românească.

prof. Ion I. Ilinescu,
prof. ing. Iuliana-Alina I.
Şerban, fiică a satului Corbi

Păstrarea tradiției în Corbi

Odată cu înflorirea pomilor, comuna Corbi se pregăteşte de marea sărbătoare a festivalului Păstoresc. Organizată an de an în Corbi, sărbătoarea folclorică tradițională marchează momentul deosebit de important al ciobanilor: urcatul oilor la munte.

Ținem foarte mult la această sărbătoare tradițională privind păstoritul montan, pentru ca ea reflectă cu autenticitate obiceiurilor străbunurilor noştri şi frumusețea portului popular. Pe drumurile transhumanței, ciobanii au mers toamna şi iarna la „balta ”, cu turmele, ca să se întoarcă vara pe plaiurile munților, transmițîndu-şi astfel, din tată în fiu, o îndeletnicire nu numai asigurătoare a axistenței, ci şi aducătoare de beneficii culturale. Transhumanța a contribuit şi la circulația valorilor folclorice, la răspindirea unor elemente de cultură şi civilizație tradițională rurală.

Pe aceste plaiuri mioritice, cu datini şi tradiții din străbuni, s-au născut doine ciobăneşti, cîntece de dragoste şi legende deosebit de frumoase, exprimate prin graiul dulce, corbenesc, prin mărturii de suflet romînesc.

Parada cîntecului, dansului şi portului popular a fost prezentată de mai multe generații argeşene, sibiene, vîlcene si gorjene, evidențiindu-se frumusețea şi autenticitatea costumului național românesc. Amplul spectacol muzical-coregrafic are loc în aer liber, într-o zonă mirifică, numită „la Chilii”.

Claudia ROTARU

Şcoala Corbşori

141 de ani de învățământ

Şcoala Corbşori şi-a deschis pentru prima dată porțile în data de 15 septembrie 1870. Cursurile se desfăşurau pe divizii de tip mixt până în anul 1924, cand s-a trecut la învățământul pe clase.

Şcoală nouă la insistențele dascălilor

Localul era necorespunzător, format dintr-o singură sală de clasă care ulterior s-a dărâmat. Elevii şi profesorii îşi desfăşurau activitatea în case particulare puse la dispoziție prin bunăvoința unor localnici. La stăruința dascălilor de atunci s-a construit un local nou de şcoală, din piatră, caramidă şi învelită cu sită. Era un sediu format din trei camere mari, o cancelarie şi o cameră auxiliară. Construcția a fost terminată în 1928. La reparația acestui local, care s-a facut în anul 1979, s-a ținut seama de stilul architectonic, care a fost păstrat până în zilele noastre.

În anul 1924, legea învățământului a impus trecerea de la învățământul de 5 ani, la cel de 7 ani şi astfel, a crescut numărul posturilor de învățători. În 1960,ş coala Corbşori a fost transformată în şcoală gimnazială. Această unitate de învățământ funcționa în două schimburi, clasele I-IV dimineața şi V-VIII după amiaza, până la 1 noiembrie 1970 când s-a dat în folosință localul nou de şcoală alcătuit din patru săli de calsă, un laborator şi patru camere auxiliare, fiind create condiții pentru ca toate clasele să funcționeze într-un singur schimb.

După Revoluție numărul elevilor a scăzut

Până în 1989, populația şcolară a satului Corbşori a crescut continuu, în fiecare clasă fiind înscrişi 30 de elevi. După Revoluție, din cauză noilor condiții sociale ivite (tot mai mulți tineri evitau să se căsătorească şi plecau să muncească în străinatate), populația şcolară a început să scadă astfel încât, la clasele I-IV au rămas doar 2 posturi de învățători (clasele a II-IV si I-III funcționau în regim simultan cu câte 10 elevi pentru fiecare clasă). De Şcoala Corbşori ține şi Şcoala cu clasele I-IV Poienărei, şcoala care se găseşte în satul cu acelaşi nume, devenit celebru după 1989, când s-a aflat că aici a fost înfrânt ultimul cuib de rezistență al partizanilor împotriva comunismului. Astăzi clopoțelul nu mai sună în şcoala din cauza lipsei copiiilor, iar populația din acest sat se află într-un proces accelerat de îmbătrânire.

Pe lângă şcoala Corbşori avem şi o grădiniță cu grupa mică şi grupa pregătitoare, cu un total de 35 de preşcolari, conduşi de două doamne educatoare.

Din punct de vedere al personalului didactic, aproape toți profesorii sunt din zonă şi titulari. Media de varstă a profesorilor de la Corbşori se apropie de 36 de ani. Sub atenta îndrumare a dascălilor, elevii au participat la concursuri şcolare de unde s-au întors cu rezultate demne de luat în seamă.

prof. Carmen STĂNCIULESCU

Şcoala Stăneşti

Reforma societății începe de pe băncile şcolii

Nu există cale de schimbare a situației globale decât îmbunătățirea calității omului. Educația a fost, este şi trebuie sa rămână centrul de dezvoltare şi reformare a sistemelor educaționale, a societății în sine.

Şcoala este o componentă a vieții sociale cu o influență determinantă asupra celorlalte dimensiuni şi forme ale activității umane.

Prin şcoală la Lumină

Despre un învățământ sătesc organizat de stat, în Stăneşti nu se poate vorbi, înainte de anul 1838 când au fost deschise şcolile săteşti, ca instituții publice. Localul şcolii Stăneşti este ridicat în anul 1901, în centrul satului, cu sprijinul învățătorului Ioan Grigorescu. Această clădire cuprindea două săli mari de clasă şi cancelarie între ele. În anul 1924, şcolii Stăneşti i s-au adăugat încă două săli de clasă, în prelungirea celor construite.

Construcția avea scris sub acoperiş trei citate, şi anume: "Prin şcoală la lumină!" care înseamna, chemarea către tineret de a se lumina pe calea învățăturii, „Luminează-te şi vei fi!", „Voieşte şi vei putea!"

Această construcție a servit învățământului din Stăneşti până în anul 1937 când învățătorii de atunci, pe care cu onoare şi respect îi citäm mai jos: Mucenic Comăndăşescu (1903-1938), Constantin Crinu (1921-1947),

Nicolae Vitan (1922-1949) şi Ioan Ghe. Comandaşu (1922-1950), au ținut să înzestreze satul lor cu un local modern.

Clădirea nouă, construită între anii 1937-1939 s-a realizat după proiectul arhitectului Dumitru Ionescu Berechet, cel care a proiectat şi Mausoleul de la Mateiaşi. Noua construcție depăşeşte prin arhitectură şi frumusețe construcțiile de acest gen de pe valea Râului Doamnei, are temelia de piatră şi ciment, pereții din caramidă, iar acoperişul din tablă roşie. Intrarea principală se face pe o scară din ciment, se trece printr-o verandă deschisă, susținută de patru stâlpi în arcadă şi se pătrunde în hol, care are, de o parte şi de alta, doua camere mici (cancelaria şi cabinetul de informatică). Din hol se pătrunde în sala din spate care duce în sălile de clasă.

În 1975, profesorul Gheorghe Ungureanu face lucrări de extindere a acestui local, ataşând încă două săli destinate cursurilor primare.

Pepinieră de intelectuali

Dascăli de seamă s-au perindat prin această şcoală cu care localitatea se mândreşte, deoarece au format generații după generații, oameni de seamă precum M. Duțoiu, N.Vitan, M. Dudu, N. Hera, etc.

După o statistică lăsată de domnul Hera, până în 1995, şcoala din Stăneşti a dat societății 37 de profesori, 31 de învațători şi educatoare, 23 de ofițeri şi subofițeri, 30 de ingineri şi subingineri, 12 medici şi farmacişti, 11 economişti, 22 de cadre sanitare medii, maiştri şi tehniceni, etc. Toți s-au răspândit prin țără şi poartă în suflet cu sfințenie, amintirea Şcolii din Stăneşti.

Şcoala din zilele noastre are cadre didactice bine pregătite, iar condițiile materiale sunt ideale pentru un învațamânt de performanță. Baza materială i se datorează în mare parte domnului primar Mihai Ungurenuş, căruia îi mulțumim pentru eforturile depuse. Adaptarea la schimbare solicită un efort continuu şi competențe adecvate din partea cadrelor didactice, a elevilor şi părinților acestora, a managerilor şcolilor, a tuturor care răspund de destinele şcolii româneşti.

Este momentul, pentru a nu fi prea târziu, să devenim cu toți elevi la şcoala schimbării pentru a participa activ, conştient şi responsabil la construirea dezvoltării sociale, civile, culturale, administrative sau economice a comunității în care trăim şi care este într-o permanentă reformă.

prof. înv. primar Maria LAZĂR
Şcoala Stăneşti, com. Corbi

Pelerini la locurile noastre sfinte

În perioada 27 aprilie – 1 mai 2011 mai mulți enoriași din parohia Corbi am mers în pelerinaj la mai multe mănăstiri din Moldova **unde au adus rugăciuni lui Dumnezeu şi s-au închinat cu evlavie la moaştele mai multor Sfinţi.**

Măreţia lui Dumnezeu ne-a fost revelată prin natura sa: Lacul Roşu, cheile Bicazului, munţii, dealurile şi câmpiile pe care le-am admirat pe traseul Corbi-Târgul Neamţ - Iaşi ne-au făcut să ne înălţăm minţile şi inimile noastre la Marele Creator al cerului şi al pământului. Cele 17 mănăstiri vizitate au constituit pentru noi toţi popasuri duhovniceşti, izvoare de apă vie, din care ne-am adăpat din plin pe parcursul celor patru zile.

Teofan, Mitropolitul Moldovei se trage din Corbi

Slujba cu Înalt Preasfințitul Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei la Mânăstirea Bistrița, sfânta liturghie de la Catedrala Metropolitană din Iași precum și cea de la Broșteni-Neamț ne-au încărcat cu energie duhovnicească, indispensabilă în urcușul nostru duhovnicesc.

Parteneriatul cu parohia Broșteni- județul Neamț a făcut ca argeșenii și moldovenii să-și dea mâna, să-și cunoască obiceiurile, tradițiile și credința. Întâlnindu-l pe Creangă prin obiectele reprezentative din casa memorială de la Humulești și prin biserica muzeu de la Broșteni în care acesta citea adeseori pe cărțile sfinte, ne-am amintit cu plăcere de lecturile copilăriei citite la îndemnul dascălilor noștri.

Întâmpinați în duh de Sfânta Parascheva, de Sfânta Teodora de la Sihla, de Sfântul Paisie de la Neamț, de părinții Cleopa și Paisie de la Sihăstria precum și de alți sfinți și ocrotitori ai Moldovei, a sporit în sufletele noastre credința în bunul Dumnezeu, în sfinți și în sfintele moaște.

Preot paroh:
Dumitru Victor STURZEANU

Sfinții Împărați Constantin şi Elena

de Vasile Militaru

Astfel, către Sfânta Cruce, vine tot mai mult popor,
Pe când idolii şi zeii cad mereu din tronul lor,
Pier tirani din tronul Romei, unul dupa celălalt,
Şi Iisus mereu rămâne „Împaratul Cel mai Nalt!„

Vin păgânii cu duiumul şi-naintea-I se supun,
Că peste-mpărații lumii, El e cel mai Drept şi Bun.
Satură pe toți flămânzii, sorb isvor toți însetații ;
Vin la El împărătese, vin deasemeni împărații,
Şi, din mila Lui adâncă, tuturor le dă din plin,
În genunchi venind spre mila-i şi-mpăratul Constantin,
Cărui, pentru-a sale fapte, după prigoniri urmare,
De dreptate-a fost să-i zică lumea:
„Constantin Cel Mare”

Constantin, - precum el însuşi a fost spus, cu jurământ,
Că e numai adevărul îngrăitul lui cuvânt,
Un război având să poarte cu Maxențiu şi-a lui oaste,
Ce-o simțea nespus de tare oastea lui isbită-n coaste,
Iată că-n amiaza mare, sus pe cer mai sus de soare,
Sfânta Cruce i-s-arată, ca de foc strălucitoare,
Iar sub ea, cuvinte patru, el vazut-a ca-ntr-un vis;
„In hoc signo vinces„. – cerul, cu jăratec i-a fost scris:
„În acest semn birui-vei” , - însemnând, -
iar noaptea-n somn,
A venit la el sa-i spună Milostivul Crucii Domn:

„Semnul Crucii, cel pe care şi-l-am arătat pe cer,
E mai tare decat oastea inamică, chiar de fier;
Semnu-acesta ia-l cu tine, şi cu oastea ta-n razboi,
Şi duşmanii tăi, prin cruce, vor fi-nfrânți şi dați-napoi!”

Constantin urmând porunca, puse-ndată semnul Crucii,
Pe-ale sale scuturi toate şi pe sabiile-i lucii,
Şi, sub oastea-i, care poartă pe armura Crucea Sfântă,
Inamica oaste-ntreagă a căzut cu totul frântă,
Iar Maxențiu, vrând prin Tibru de urmăritor să scape,
S-a-necat, târât la funduri de navalnicile ape!

Când asemeni biruință îi dă Crucea, Constantin,
Şi prin suflet şi prin fapte, devenit-a bun creştin:
Sub domnia lui, el însuşi lui Hristos înalța clerici,
Poruncind să se zidească zeci şi sute de Biserici ;
În acelaşi timp dărâmă, zornic, templele păgâne,
Ici-colo doar câte unul teafăr dacă mai rămâne;

Dă porunci ca toți supuşii din întreaga-mpărăție,
În Hristos să se boteze, să renască-n Apa Vie;
Chiriarhi ridică-n scaun, -şi Religia Creştină,
În întreg Imperiul Romei, e-n puterea ei deplină.

El e-Altarelor pilastru, de granit şi, drept aceea,
Cel dintâi Sinod se-adună, sub domnia-i în Niceea,
Unde, fără de-ndoială, prin cuvântu-acolo spus,
Pătrunzând cu Duhul-n clerici, a grăit mai mult „Iisus”.

Ştiați că …

Paştele se sărbătoreşte în prima duminică după lună plină, în data sau după data de 21 martie, echinocțiul de primăvară?

Cuvântul *Paşte* provine în limba română din forma *bizantino-latină Pastihae* a cuvântului de *origine evreiască Pesa'h* (*trecere*), moştenit de evrei de la egipteni? Evreii numeau *Pasti* sărbatoarea lor anuală în amintirea trecerii prin Marea Roşie şi a eliberării lor din robia Egiptului. Aceasta a fost o preînchipuire a Paştelui creştin, căcă Mântuitorul nostru Iisus Hristos prin Învierea Sa ne-a trecut pe noi din robia păcatului la libertatea harului.

Lumânarea aprinsă de către preot în noaptea Paştilor este un simbol al Învierii, al biruinței luminii lui Hristos asupra intunericului păcatului, a vieții asupra morții?

Chemarea “Veniți de primiți lumina” este chemarea de a trece de la moarte la viață, trecerea de la păcat la împlinirea poruncilor evanghelice, de a deveni şi noi lumină din lumina lui Hristos?

Mielul, jertfit şi mâncat de evrei cand serbau era o prefigurare a *Mielului lui Dumnezeu Care ridică păcatele lumii* (Ieşirea 12, 46) şi se oferă ca hrană pentru viața veşnică? Aşadar, creştinii sunt datori să depună tot efortul pentru a se face părtaşi Jertfei şi Învierii Mântuitorului prin împărtăşirea cu Trupul şi Sângele Lui, în cadrul Sfintei Liturghii, spre iertarea păcatelor şi spre viața cea veşnică.

Ieromonah: Ignatie Gorunescu

Arhitectura populară din satele Corbi şi Jgheaburi

Arhitectura tradiţională românească se înscrie în marea arie a civilizaţiei lemnului, casele vechi ţărăneşti fiind construite din bârne lungi, rotunde sau cioplite, din stejar, fag, brad, paltin şi frasin, aşezate exclusiv în cununi orizontale. Casa veche, din Corbi şi Jgheaburi, este construită din bârne de brad, cioplite la capete pentru îmbinarea lor în frânghiu sau în cleşte. Pereţii din bârne sunt înălţaţi pe o temelie din piatră de râu, care formează un zid de bolovani al căror liant se obţine din amestecul, în proporţii egale, din pământ şi var.

Sub nivelul temeliei este construit beciul casei, peste aceasta aşezându-se temeiurile mari din lemn de brad, uneori din fag sau stejar. Acoperişul, în patru ape, are panta iute şi este construit din căpriori de brad, peste care se bate şiţă. Latura mare a casei este înfrumuseţată de prispa („sala”) cu stâlpi simpli, neornamentaţi, alteori decoraţi cu capiteluri traforate. Intrarea este plasată central, uneori într-o poziţie asimetrică. Extinderea funcţiilor gospodăreşti a determinat, la majoritatea caselor vechi, prelungirea laterală sau în spatele casei a acoperişului, apoi închiderea spaţiului respectiv, numit saia. Tavanul casei era construit din grinzi transversale, cu scândură podită. În grinzi se fixau cârlige de care se agăţau traistele şi târnele cu alimente, leagănul copilului şi hainele.

Ansamblul gospodăresc din Corbi şi Jgheaburi cuprinde:

- casa de locuit;
- grajdul cu pod (din bârne verticale închise cu blăni cioplite, încheiate în scoburi, podul pentru fân având pereţii din şipci bătute în pătrăţele);
- bucătăria de vară, numită şi ghiretă, care reproduce, la dimensiuni mai reduse, modelul arhitectural al casei;
- coteţul porcului;
- cotineaţa pentru păsări.

Menţionăm că toate construcţiile din gospodărie aveau acoperişul din şiţă de brad, bătută la unul, două sau trei rânduri, în funcţie de posibilităţile materiale ale sătenilor, dar şi de importanţa fiecărei construcţii.

Concluzii

- prima etapă a dezvoltării arhitecturii locale, caracteristică perioadei feudale şi celei de început a capitalismului, cuprinde casele joase, cu un singur cat (etaj), fără prispă, cu pereţi din bârne rotunde, tencuite şi zugrăvite cu var alb-corespunzând celui mai vechi strat românesc;
- a doua etapă începe la mijlocul secolului al XIX-lea şi se caracterizează prin extinderea masivă a construcţiilor cu două caturi, materia primă pentru parter constând din cărămidă şi piatră, iar pentru etaj, din bârne cioplite. Locuinţele de acest tip aparţin ţăranilor înstăriţi;
- a treia etapă corespunde primei jumătăţi a secolului al XX-lea şi se caracterizează prin generalizarea cărămizii (atât la casele joase, cât şi la cele înalte), a odăii curate şi a prispei bine formate; de asemenea, sunt tot mai des folosite elementele de decor traforat şi aplicaţiile de lut colorat;
- a patra etapă începe în ultimele decenii ale secolului XX şi se remarcă prin generalizarea acoperişului din ţiglă sau tablă, schimbarea faţadei cu stâlpi şi arcade din cărămidă, ferestre mari şi luminoase, tencuieli viu colorate. Influenţa oraşului a fost progresivă şi puternică asupra stilului arhitectural al localităţii, ea reflectându-se în planul casei, în tehnicile de construcţie şi în elementele de decor. Această semnificativă dezvoltare a comunei Corbi este explicabilă prin potenţialul economic al localităţii, creşterea animalelor (în special, ovine) şi pomicultura fiind ocupaţii cu efect garantat asupra bunăstării locuitorilor.

În ceea ce priveşte salvarea patrimoniului de arhitectură locală tradiţională, considerăm necesare inventarierea celor mai reprezentative construcţii vechi, de lemn, din cele şase sate ale comunei Corbi şi elaborarea unui proiect de finanţare europeană pentru restaurarea acestor edificii. Deţinem unul dintre cele mai bogate tezaure de arhitectură ţărănească, iar valorificarea şi salvarea in situ a acestuia trebuie să devină un obiectiv important al strategiei Administraţiei Locale.

Cercetător ştiinţific Filofteia PALLY, Director General al Muzeului Viticulturii şi Pomiculturii-Goleşti
ing. Iuliana Alina ŞERBAN-ILINESCU
prof. Ion ILINESCU

Case din satele Jgheaburi şi Corbi

Casă din lemn, învelită cu şiţă, construită în anul 1916, în centrul satului Corbi, care a aparţinut familiei Petre (Vlad) Groşanu. Locuinţa avea temelia din piatră de râu, corpul din lemn, acoperişul cu o „cucă” centrală, două odăi, tindă şi sală, cu pălimar (împrejmuire de scânduri la prispă). Construcţia a fost demolată în 1938 (fotografie de epocă, realizată în anul 1935).

Casă cu trei camere, antreu, sală şi pivniţă, construită în Jgheaburi, în anul 1945 şi renovată în 1999, în care a locuit familia preotului Ion Bolovan (2005)

Casă ţărănească construită în anul 1920 şi vizitată, în 1935, de regele Mihai I al României. Locuinţa are temelia din lespezi de piatră, acoperişul din şiţă, două odăi, tindă, cămară, pod, pivniţă, traforuri decorative (la sală, stâlpi şi streaşină), precum şi elemente decorative din lemn şi ancadramente (chenare) din tencuială (la ferestre). Casa a aparţinut familiei Dumitru şi Maria Turculeţu (în foto, pe prispă) şi, în prezent, este locuită de Varvara D. Sescioreanu, fiica familiei Turculeţu.

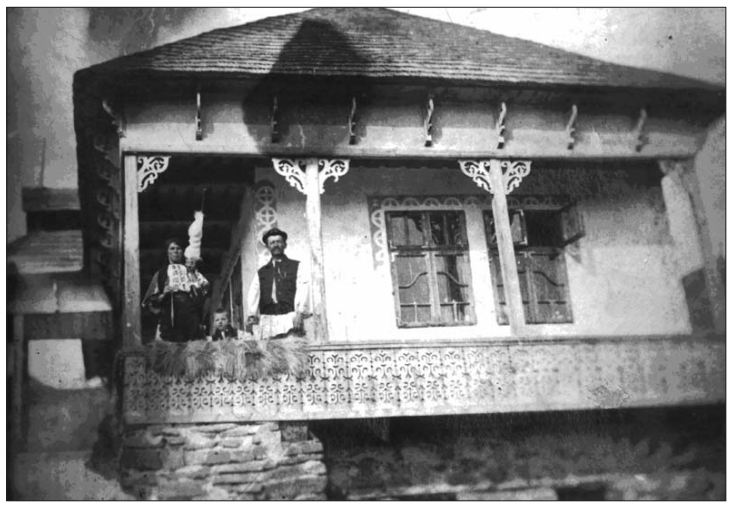

Grup de case ţărăneşti construite în perioada 1967-1973, în zona nordică a satului Corbi (2005)

REDACŢIA

1. ADMINISTRAŢIE:
Moisescu Mihail
Groşanu Elena
Anghel Viorel
Georgescu Ion
Popescu Lică

2. ÎNVĂŢĂMÂNT:
Ungurenuş Maria
Miu Maria
Moisescu Codruţa
Rotaru Cristina
Ghiniţă Carmen
Stânciulescu Carmen

3. CULTURĂ:
Ilinescu Ion
Sturzeanu Daniela
Badea Maria
Rotaru Claudia

4. RELIGIE:
Sturzeanu Dumitru

5. SOCIAL:
Stăncescu Cecilia

6. AGRICULTURĂ:
Săvescu Viorica
Moroi Eugenia

7. SPORT:
Comănescu Costin

8. GRAFICĂ:
Moisescu Daniel

FONDATORI:
Mihai Ungurenuş
Primarul Comunei Corbi,
Consiliul Local Corbi